

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 26Csp/326/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317219256
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Naďa Pethőová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2021:2317219256.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v konaní vedenom sudkyňou JUDr. Naďou Pethőovou v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31575951, Hodžova 11, Žilina, proti žalovanému: D. F., F.. XX.XX.XXXX, bytom X. E. XX/XX, R. Ú., zastúpený splnomocnencom: C. F., F.. XX.XX.XXXX, bytom K.. X. E. XX/XX, R. Ú., o zaplatenie 56201,03 eur s prísl., takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietal.
- II. Súd žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou tunajšiemu súdu dňa 15.11.2017 žalobca žiadal, aby súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 56201,03 eur s príslušenstvom v podobe úroku a úroku z omeškania, z dôvodu platobných povinností vyplývajúcich z Hypotéky úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX.

2. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť.

3. Súd vykonal dokazovanie písomnými vyjadreniami strán sporu, výsluchom žalobcu, Hypotéka úverovou zmluvou č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, obchodnými podmienkami, výpisom z úverového účtu, výzvami na úhradu, oznámením o zosplatnení úveru, a dospel k nasledovným zisteniam skutkového a právneho stavu veci:

4. Zo žaloby a vyjadrení právneho zástupcu žalobcu vyplynulo, že dňa 08.12.2014 uzavrel žalobca a žalovaný Hypotéku úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“), predmetom ktorej bol na jednej strane záväzok žalobcu poskytnúť žalovanému na základe jeho žiadosti úver vo výške, mene a za podmienok uvedených v zmluve a na druhej strane záväzok žalovaného poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Žalobca tak poskytol žalovanému úver vo výške 57820 eur, ktoré previedol dňa 09.12.2014 na účet žalovaným určený, pričom účelom úveru bola kúpa nehnuteľnosti. Poskytnutý úver mal žalovaný splácať v mesačných splátkach po 175,95 eur, splatných k 20. Dňu kalendárneho mesiaca, pričom doba splatnosti úveru bola dohodnutá na 40 rokov. Žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním splátok, na čo bol opakovane upozornený. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný porušil svoje platobné povinnosti, bol listom zo dňa 23.02.2017 vyzvaný na predčasné splatenie poskytnutého úveru do 17.03.2017. Ku dňu 23.02.2017 žalobca evidoval voči žalovanému pohľadávku vo výške 56209,56 eur, z čoho istina úveru bola 55908,89 eur, nezaplatené úroky z úveru 292,17 eur a nezaplatené úroky z omeškania vo výške 8,50 eur. Odo dňa vyhlásenia úveru za splatný neboli zo strany žalovaného vykonané žiadne úhrady. Úrok z omeškania si uplatnil podľa bodu 7.2 a 7.3 zmluvy, na základe čoho úrok vo výške 292,17 eur predstavuje zmluvne dohodnutý úrok, ktorý bol žalovaný povinný platiť v rámci splátok úveru do dňa vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru a úrok z

omeškania vo výške 8,50 eur predstavuje zmluvne dohodnutý úrok z omeškania, ktorý bol žalovaný povinný platiť do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru podľa bodu 7.2 zmluvy. Na margo odporu proti platobnému rozkazu uviedol, že žalovaný síce prezentuje, že žalobca si uplatňuje svoje právo bez právneho dôvodu a v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, avšak neuviedol, ktoré konkrétne ustanovenie Ústavy bolo uplatnením si práva dotknuté. Žalobca vníma toto vyjadrenie ako nedôvodné a účelové. Mal za to, že žalovaný nepreukázal svoje tvrdenie a Úverová zmluva je vypracovaná v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky o čom svedčí aj fakt, že do dnešného dňa nebolo v žiadnom právnom spore preukázané, že Úverové zmluvy, vďaka ktorým žalovaný poskytuje širokému spektru klientov úvery, by v sebe zahŕňali neprijateľné zmluvné podmienky a bola by vyslovená ich neplatnosť. Uviedol, že uzatvoril Úverovú zmluvu so žalovaným, a to za veľmi výhodných podmienok pre Žalovaného (tj. priemerná úroková sadzba sa v tom čase pohybovala okolo 2,71 % p. a. za poskytnutie úveru za obdobných podmienok; úroková sadzba poskytnutá Žalobcom bola 2,00 % p. a.). Hlavný predmet podnikania žalobcu je práve poskytovanie úverov spotrebiteľom, a preto je jeho cieľom poskytovať im tieto služby riadne v súlade s platnou právnou úpravou pri zachovaní svojho dobrého mena. Zmluvná dokumentácia je v súlade so zákonom a jej podpisom nehrozí žiadny osobný ani finančný problém. Žalovaný dostal v dostatočnom časovom predstihu všetky informácie potrebné na posúdenie, či má záujem uzatvoriť so Žalobcom Úverovú zmluvu. Aktuálnu adresu žalovaného žalobca eviduje odo dňa doručenia listiny zo dňa 22.08.2017. Z nej jasne vyplýva, že žalovaný si bol vedomý svojej nedisciplinovanosti pri splácaní úveru a rozhodne nemal pocit, že Úverová zmluva obsahuje ustanovenia, ktoré by boli neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Jeho Odpor ako aj Žaloba na začatie konania o neplatnosť zmluvy o ochranu práv spotrebiteľa a nariadenie neodkladného opatrenia zdržať sa výkonu záložného práv a úkonov smerujúcich k realizácii dobrovoľnej dražby sú len prostriedkami na oddialenie uplatnenia si práv, ktoré žalobcovi prislúchajú. Je teda absolútne nepochopiteľné a v právnom štáte neakceptovateľné, že ochrany pred legitímne uplatnenými právami Žalobcu sa na súde domáha jediný delikvent v zmluvnom vzťahu, a to Žalovaný, ktorý svoje záväzky nesplnil. Celé vyjadrenie obsiahnuté v Odpore je nekoncepčné, zmätočné a nedôvodné. Vo vzťahu k zosplatneniu úveru uviedol, že zo stavu omeškaných splátok je zrejmé, že žalovaný sa pred zosplatnením úveru k 23.2.2017 dostal do omeškania s úhradou splátok splatných k 21.11.2016 (splátka uhradená iba čiastočne), 20.12.2016, 20.1.2017 a 20.2.2017 (splátky neuhradené ani čiastočne). Teda vzhľadom na omeškanie s úhradou splátky splatnej k 20.11.2016 bol žalovaný ku dňu zosplatnenia 23.2.2017 v omeškaní so zaplatením tejto splátky dlhšie než 3 mesiace. Na možnosť uplatnenia práva na zosplatnenie úveru žalobca žalovaného upozornil listom - druhou upomienkou ešte zo dňa 21.9.2016, teda v lehote dlhšej než 15 dní. Opakované upozornenie bolo zo strany žalobcu zasielané žalovanému obyčajnou poštou externou spoločnosťou, ktorá ho odoslala na základe podkladov, ktoré jej boli doručené bankou, a to na adresu ktorú poskytol žalovaný ako svoju korešpondenčnú adresu banke. V súlade s bodom 19.8 Doručenie vo Všeobecných obchodných podmienkach Prima banka Slovensko, a. s. sa písomnosť banky adresovaná klientovi považuje za doručenie dňom jej prevzatia alebo odmietnutia jej prevzatia, pokiaľ sa doručuje osobne alebo kuriérom; tretím dňom po jej odoslaní prostredníctvom poštového podniku, vytlačením správy o odoslaní, ak bola zaslaná prostredníctvom faxu; odoslaním, ak bola zaslaná prostredníctvom elektronickej pošty (emailom) alebo prostredníctvom krátkej textovej správy (SMS). Upozornenie sa považuje za doručené v súlade s úpravou vo Všeobecných obchodných podmienkach žalobcu, i keď sa o ňom žalovaný nedozvedel na základe fikcie doručenia. Žalovaný počas celého súdneho konania nepoprel doručenie opakovaného upozornenia, v ktorom ho žalobca upozornil na možnosť predčasného zosplatnenia dlhu, preto žalobca žiada, aby súd považoval doručovanie predmetného dokumentu žalovanému za nesporné. Všetky zákonné podmienky predčasného zosplatnenia dlhu veriteľom z dôvodu omeškania dlžníka boli v danom prípade splnené. Ide o tieto podmienky: upozornenie na možnosť zosplatnenia dlhu v lehote nie kratšej ako 15 dní pred zosplatnením (15- dňová zákonná lehota, tj. lehota medzi upozornením na možnosť zosplatnenia a predčasným zosplatnením bola taktiež jednoznačne v danom prípade dodržaná, keďže upozornenie bolo zaslané žalovanému v mesiaci 9/2016 a k zosplatneniu došlo v mesiaci 2/2017, omeškanie dlžníka v trvaní viac ako tri mesiace v čase zosplatnenia (omeškanie s úhradou splátky splatnej k 21.11.2016 viac ako tri mesiace v čase zosplatnenia), dlžník pred samotným zosplatnením úveru nevyrovnal omeškanie dosahujúce späť tri mesiace (podmienka trvania práva veriteľa na predčasné zosplatnenie dlhu), dohoda o možnosti uplatniť právo veriteľa na predčasné splatenie bola upravená v Obchodných podmienkach pre úvery občanom - Prima banka Slovensko, a.s.

5. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu uviedol, že žiada žalobu zamietnuť, nakoľko nesúhlasí s povinnosťou na zaplatenie žalovanej sumy uloženej v platobnom rozkaze, ktorý si žalobca uplatňuje

bez právneho dôvodu a v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky a Únijným právom a žiada priznať bezdôvodné obohatenie a úžeru čo je v demokratickom štáte neprípustné. Žiadal, aby súd podrobil zmluvu súdnej kontrole z úradnej povinnosti a rozhodol, že všetky neprijateľné podmienky o ktorých spotrebiteľ mal byť zo strany dodávateľa náležite poučený nie sú pre spotrebiteľa záväzné a aby súd určil, ktoré povinné zákonné náležitosti absentujú. Súd nemal vydať platobný rozkaz s poukazom na ustanovenia § 299 Civilného sporového poriadku, pretože ide o obchádzanie zákona a zo strany sudcu o zneužitie právomoci verejného činiteľa, ktorý je viazaný Čl. 144 Ústavy Slovenskej republiky. Tieto tvrdenia zakladá na tom, že aj keby sa tohto súdneho procesu nezúčastnil, súd je povinný z úradnej povinnosti preskúmať žalobcom predloženú Zmluvu, t.z. podrobiť ju súdnej kontrole a to s poukazom na únijné právo najmä smernicu Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Podľa CSP § 298 (1), (2) osobitné ustanovenia o rozhodnutiach. § 299 (1) ustanovenia o rozsudku pre zmeškanie sa nepoužijú, ak by mal byť rozsudok vydaný v neprospech spotrebiteľa, (2) ak sa uplatňuje právo na zaplatenie peňažnej sumy zo spotrebiteľskej zmluvy a žalovaným je spotrebiteľ, súd nevydá platobný rozkaz, ak spotrebiteľská zmluva alebo iné zmluvné dokumenty súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou obsahujú zmluvnú podmienku, ktorá je neprijateľná. Ak úvery nie sú spotrebiteľské podľa Zákona o úveroch, pravda je, ale že zmluvy spotrebiteľské sú a preto sa riadia podľa Občianskeho zákonníka a to § 52,53,54. Počas zmluvného vzťahu bol dobromyseľný a veril som, že Dodávateľ, keďže zmluvy vyhotovuje, jedna zodpovedne, čestne a dodržiavala zákony SR a EU a nepredpokladá sa, že môže použiť nekalé praktiky a neprijateľné podmienky. Ide o neprijateľné zmluvné podmienky Občianskeho zákonníka § 53 písm. g, h, k, o, p, r, t, u, v. Zmluva je predtlačená, formulárová a spotrebiteľ nemôže obsah zmluvy ovplyvniť a musí ju podpísať tak ako mu je predložená. Zmluva musí byť pripomienková, obojstranne výhodná a nie taká, kde môže vzniknúť v budúcnosti rozpor. Zodpovedný zo zákona je ten, kto zmluvu vyhotovil. Spotrebiteľ len podpíše zmluvu, lebo si myslí, že ju vyhotovil profesionál a spláca úver, lebo si myslí, že je to tak správne. Tento pohľad sa v posledných mesiacoch zmenil, keď na stránke MSSR si prečítal v dokumentoch brániť sa oplatí štátnej tajomníčky D.. E. D., že dodávateľia konajú v rozpore so zákonom a žiadajú, aby spotrebiteľ zaplatil úžeru. Spotrebiteľské zmluvy majú veľké nedostatky a obsahujú neprijateľné a nekalé podmienky a neobsahujú zákonom stanovené náležitosti. Nesmú obsahovať ustanovenia spôsobujúce nerovnováhu práv a povinností. Každá zmluva musí obsahovať štyri povinné - obligatórne náležitosti a to: 1./ presné určenie účastníkov zmluvy, 2./ presne zapísanú a poskytnutú sumu úveru - pôžičky, 3./ cenu ako odplatu a to pevnou sumou alebo splátkou, % úrokovej sadzby x počet splátok 4./ čas zmluvy do kedy presne trvá a to dátum konečnej splatnosti (deň, mesiac a rok). S poukazom na § 43a Občianskeho zákonníka je dodávateľ viazaný podpísaným návrhom inak je zmluva neplatná. Poplatok za spracovanie je neprijateľnou podmienkou. Dňa: 23.10.2017, doručeným súdu dňa: 26.10.2017 podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia Sp.zn. 8Csp/310/2017 a žiadal súd, aby si dal pripojiť súdny spis. Odvolávanie sa na všeobecné podmienky a obchodné podmienky je neúčinné, ak nie sú podpísané a počas uzavretia zmluvy neboli k dispozícii na prečítanie a vysvetlenie aj z nedostatku času, považujú sa za jednostranný úkon a spotrebiteľ nie je nimi viazaný. Upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti a oznámenie nemožno nazvať zákonné ale fiktívne, lebo právny poriadok SR ukladá žalobcovi, že je povinný oznámiť a doručiť do vlastných rúk v lehote do 90 dní a zároveň vyzvať spotrebiteľa, že musí zaplatiť presnú sumu a zistiť čo je dôvodom neplatenia, poprípade dohodnúť odloženie splátok, ktoré mu nebolo doručené. Ide i o diskrimináciu z pozície silnejšieho, t. j. žalobcu, lebo banka má predpokladať a vedieť, že v budúcnosti môžu nastať aj situácie, že občan môže prísť o prácu, o zdravie, popr. nebude vládvať splácať z iných podobných dôvodov. Toto musí ošetriť banka hneď na začiatku pri poskytnutí úveru, napr. poistením úveru. Inak zodpovedá za škodu. Nemôže obstať ani obviňovanie z nedodržiavania platobnej disciplíny. Dôkazné bremeno leží na strane žalobcu.

6. Podľa § 52 ods. 1 OZ Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

7. Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

8. Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu

plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

9. Podľa § 53 ods. 9 OZ Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

10. Podľa § 565 OZ Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

11. Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

12. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že dňa 08.12.2014 uzavrel žalobca a žalovaný Hypotéku úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“), predmetom ktorej bol na jednej strane záväzok žalobcu poskytnúť žalovanému na základe jeho žiadosti úver vo výške, mene a za podmienok uvedených v zmluve a na druhej strane záväzok žalovaného poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Žalobca tak poskytol žalovanému úver vo výške 57820 eur, ktoré previedol dňa 09.12.2014 na účet žalovaným určený, pričom účelom úveru bola kúpa nehnuteľnosti. Poskytnutý úver mal žalovaný splácať v mesačných splátkach po 175,95 eur, splatných k 20. Dňu kalendárneho mesiaca, pričom doba splatnosti úveru bola dohodnutá na 40 rokov. Žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním splátok, na čo bol opakovane upozornený. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný porušil svoje platobné povinnosti, bol listom zo dňa 23.02.2017 vyzvaný na predčasné splatenie poskytnutého úveru do 17.03.2017. Ku dňu 23.02.2017 žalobca evidoval voči žalovanému pohľadávku vo výške 56209,56 eur, z čoho istina úveru bola 55908,89 eur, nezaplatené úroky z úveru 292,17 eur a nezaplatené úroky z omeškania vo výške 8,50 eur. Odo dňa vyhlásenia úveru za splatný neboli zo strany žalovaného vykonané žiadne úhrady. Úrok z omeškania si správne uplatnil podľa bodu 7.2 a 7.3 zmluvy, na základe čoho úrok vo výške 292,17 eur predstavuje zmluvne dohodnutý úrok, ktorý bol žalovaný povinný platiť v rámci splátok úveru do dňa vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru a úrok z omeškania vo výške 8,50 eur predstavuje zmluvne dohodnutý úrok z omeškania, ktorý bol žalovaný povinný platiť do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru podľa bodu 7.2 zmluvy. Vo vzťahu k procesnej obrane žalovaného mal súd za to, že žalovaný síce prezentuje, že žalobca si uplatňuje svoje právo bez právneho dôvodu a v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, avšak neuviedol, ktoré konkrétne ustanovenie Ústavy bolo uplatnením si práva dotknuté. Žalobca vníma toto vyjadrenie ako nedôvodné a účelové. Smernica Rady 93/13/EHS (ďalej len „Smernica“), na ktorú sa žalovaný odvoláva, je v plnej miere implementovaná do právneho poriadku Slovenskej republiky. Napriek tomu, že žalovaný sa domáha svojich práv v súlade s uvedenou Smernicou, neuviedol, ktoré články mali byť, podľa jeho názoru, konaním žalobcu porušené. Na tému ochrany spotrebiteľa, ktorá je nosnou témou odporu, súd poukazuje na stanovisko podpredsedu Ústavného súdu Slovenskej republiky D. E. L. v náleze zo dňa 24.10.2013, sp. zn. I.ÚS 547/2012, v ktorom pomerne ilustratívne poukázal na aktuálnu zjavnú a neudržateľnú predimenzovanosť ochrany spotrebiteľa a „démonizovanie“ veriteľskej pozície - v neprospech právnej istoty a celkového doterajšieho vnímania objektívneho práva v podmienkach kontinentálnej právnej kultúry: „Všeobecné súdy vrátane Ústavného súdu SR ochranu spotrebiteľov pustili už tak ďaleko, že títo nemusia niesť žiadne adekvátne dôsledky za svoje konanie, aj keď uzavrú akúkoľvek zmluvu, dokonca čokoľvek čo sa prieči zdravému rozumu (v zmysle „ten chudák ani nevie, čo podpísal“, ale „peniaze mohol zobrať“), a to sa už dotýka samotnej podstaty a hlavne primeranosti práva, v dôsledku čoho spotrebiteľ a z úradnej povinnosti zbavujú jeho zodpovednosti. Takýto postup orgánov ochrany práva je nielenže absolútne „nevýchovný“, paternalistický, ale aj absurdný a v rozpore so zásadou rovnosti, vigilanti bus lura, neminem laedere a pod., ktoré by mali v podstate platiť aj pre „privilegovaného“ spotrebiteľa; opakom je potom neprípustné zvýhodňovanie dlžníka oproti veriteľovi ktorému inak reálne hrozí riziko nevyžitia ani len elementárneho nároku bez akéhokoľvek príslušenstva voči dlžníkovi, ktorý sa tak neoprávnene obohacuje na jeho úkor za asistencie súdov. Preto ak nedôjde k racionálnemu zvratu v doterajšej judikatúre súdov, opäť vrátane Ústavného súdu SR, existujúce bagatel'né spory tak zahltia všetky súdy Slovenskej republiky (čo je už reálne) a ochromia nielen výkon ich spravodlivosti,

ale narušia aj dôveru občanov v právo, právny poriadok, a tým aj v právny štát (čl. 1 ods. 1 Ústavy SR)." V zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty". Uvedený typ spotrebiteľských zmlúv pozná aj OZ, ako vyplýva napr. z ustanovení § 53 ods. 1 až 3 OZ. Používanie „formulárových“ typov zmlúv právny poriadok SR nezakazuje, v rozpore s právom je len používanie neprijateľných zmluvných podmienok v takýchto zmluvách so spotrebiteľmi. Je zrejmé, že navrhované znenie zmluvy predkladá dodávateľ spotrebiteľovi, keďže predmet zmluvy spadá do jeho predmetu podnikania a zmluva zvyčajne upravuje podmienky, za ktorých dodávateľ dodá spotrebiteľovi požadované plnenie. Žalovaný mal možnosť ovplyvniť obsah spotrebiteľskej zmluvy v obmedzenom rozsahu, čo znamená, že má možnosť zvoliť si jej určité náležitosti, ako napr. výšku úveru, dobu trvania zmluvy, termín splátky, výšku splátky samozrejme s ohľadom na výšku úveru a dobu splácania úveru a iné. Ak spotrebiteľ nesúhlasí so zmluvnými podmienkami, ktorých obsah nemôže ovplyvniť, k uzatvoreniu zmluvy nedôjde. V konaní nebolo preukázané, že by žalobca praktikoval akékoľvek úžernícke aktivity. Poplatky sú výslovne uvedené hneď v úvode zmluvy (na prvej a druhej strane) a žalovaný mal možnosť sa s nimi riadne oboznámiť pred uzatvorením Úverovej zmluvy. Ako vyplýva z taxatívneho vymedzenia poplatkov, ktoré sú uvedené v zmluve, poplatok za spracovanie v Úverovej zmluve nefiguruje, z čoho plynie, že od žalovaného nebolo jeho uhradenie vyžadované. V bode 1.1. zmluvy je jasne a zreteľne uvedené: „Predmetom tejto zmluvy je poskytnutie Úveru Bankou Klientovi vo výške, v mene a za podmienok dohodnutých v Úverovej zmluve a Obchodných podmienkach pre úvery občanom- Prima banka Slovensko, a.s. (ďalej len „Obchodné peňažné prostriedky, platíť Banke úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov a plniť sa ďalšie povinnosti v zmysle Úverovej zmluvy a Obchodných podmienok.“ Obchodné podmienky ako aj Všeobecné obchodné podmienky sú súčasťou zmluvnej dokumentácie, žalovaný teda mal priestor sa s uvedenými podmienkami oboznámiť. Podpis Všeobecných obchodných podmienok ako aj Obchodných podmienok sa nevyžaduje, keďže tvoria súčasť zmluvy a spotrebiteľ je nimi viazaný rovnako ako zmluvou. Žalovaný podal Žiadosť o poskytnutie hypotekárneho úveru dňa 19.11.2014. V prípade schválenia žiadosti o úver následne kontaktuje žalobca klienta a informuje ho o všetkých parametroch úveru, ktorý mu bol schválený, v prípade, ak má klient nad'alej záujem, tak si dohodne s osobným bankárom ďalšie stretnutie za účelom dohodnutia ďalších podmienok. Žalovaný teda mal čas si rozmyslieť, či mu schválené parametre úveru a podmienky žalobcu vyhovujú. Žalovaný sa dostavil až dňa 08.12.2014 na pobočku žalobcu, z uvedeného vyplýva že mu bol mu poskytnutý dostatočný časový priestor na riadne oboznámenie sa s úverovou dokumentáciou.

13. Vo vzťahu k zosplatneniu úveru však nemal súd za preukázané, že ustanovenie §53 ods. 9 OZ, ako aj nadväzujúce ustanovenie §565 OZ boli zo strany žalobcu dodržané, nakoľko sa nestotožnil s argumentáciou žalobcu v tejto súvislosti. K zosplatneniu úveru podľa jednoznačného vyjadrenia žalobcu malo prísť pre nezaplatenie splátky úveru splatnej k 20.11.2016. K zosplatneniu úveru malo dôjsť k 23.2.2017. Ako správne uvádza žalobca, zákonné predpoklady pre účinné zosplatnenie sú: upozornenie na možnosť zosplatnenia dlhu v lehote nie kratšej ako 15 dní pred zosplatnením, omeškanie dlžníka v trvaní viac ako tri mesiace v čase zosplatnenia dlžník pred samotným zosplatnením úveru nevyrovnal omeškanie dosahujúce späť tri mesiace (podmienka trvania práva veriteľa na predčasné zosplatnenie dlhu). Upozornenie podľa § 53 ods. 9 OZ malo byť žalovanému doručované dva razy, a to prvým upozornením bol list z 25.07.2016 (č.l. 34 spisu), ako aj opakované upozornenie zo dňa 21.09.2016 (č.l. 35 spisu). Následne bolo žalovanému doručované už len oznámenie o zosplatnení úveru zo dňa 23.02.2017 (č.l. 36 spisu). V súlade so zákonnou úpravou, ako aj logickou postupnosťou nemožno konštatovať splnenie povinnosti podľa ust. § 53 ods. 9 OZ, keď výzva na zaplatenie časovo predchádza splatnosť splátky, pre nezaplatenie ktorej k zosplatneniu podľa ust. § 565 OZ malo dôjsť. Ak by súd mal vyhodnotiť, že žalobca vyzval žalovaného pred zosplatnením v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ, predmetná výzva by jednoznačne mala byť datovaná po dátume splatnosti splátky, pre ktorú má k zosplatneniu dôjsť, t.j. po 20.11.2016, pričom z jej obsahu musí jednoznačne vyplývať, s ktorou splátkou a v akej výške je žalovaný v omeškaní, čo v prípade oboch výziev splnené ani nemohlo byť, keďže časovo predchádzali splatnosti splátky, pre ktorú malo k zosplatneniu dôjsť. Obe upozornenia sa týkali splátok, s ktorých úhradou síce (ako to vyplývalo z vyjadrenia žalobcu i z ním doložených listinných dôkazných prostriedkov) žalovaný v danom čase minimálne čiastočne v omeškaní skutočne bol, avšak následne ich uhradil a neboli teda dôvodom zosplatnenia úveru (čo ani žalobca netvrdil). Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca v konaní nepreukázal správnu aplikáciu ust. § 53 ods. 9 OZ, t.j. nepreukázal, že by žalovaného vyzval po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (3 mesiacov po 20.11.2016), predčasné zosplatnenie úveru datované žalobcom k 23.02.2017 nemožno považovať za platné a účinné. Na základe uvedeného súd konštatuje, že ku dňu podania žaloby 15.11.2017, ako ani ku dňu vyhlásenia rozsudku vo veci samej predmetný úver splatným nie je, a to s poukazom na

čl. 1.2 úverovej zmluvy, podľa ktorého je splatnosť úveru špecifikovaná na 40 rokov podpise zmluvy (08.12.2014), teda splatnosť úveru je vzhľadom na absenciu preukázania predčasného zosplatnenia podľa ust. § 565 OZ až 08.12.2054 a žaloba predčasne podaná. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť súd žalobe vyhovieť nemohol.

14. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, kde žalovaný ako procesne plne úspešná strana sporu má právo na náhradu trov konania v plnej výške, avšak žalovanému v konaní trov nevznikli, preto mu ich náhradu súd nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie žalobca, a to do 15 dní odo dňa jeho písomného doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave písomne.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.